

1925

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

1

Julsed från Rydsgårdstrakten.

De, som äro julspöken, klä ut sig och fånga en sparv. Denna släppes in, så flyger den rakt på ljusen, så att de släckas. På samma gång har man ett knippe järnskrot av alla möjliga slag sammanbundna i beredskap. Detta kastar man in, sedan man släppt sparven. Och det blir ett farligt skrammel.

1925

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

2

Varsel.

(Från Espö). - Berättaren av denna historia befann sig en kväll för några år sedan i sitt hem tillsammans med sina föräldrar, broder och mormoder. Mormodern satt och stickade på en strumpa, och det var skymning. Då sågo de alla utom mormodern, att ett svart nystan rullade från hennes knä och ner på golvet. "Mormor tappade ju nystanet", sade berättaren härav, i det han tog nystanet och lade det upp på bordet. Men mormodern påstod, att hon hade inte tappat sitt nystan, för hon tog det i handen och visade, att hon hade det. Då blevo de förvånade allesamman och tände ljus, men nystanet, som blev lagt på bordet, var då försvunnet. De letade genom hela rummet en lång stund, men kunde inte finna det. Händelsen fick sin betydelse: mormodern dog endast en kort tid därefter. (Anton Andersson, 40 år.)

1925

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

3

Gasten.

(Av Anna Andersson från Kärr i Dalsland.) - En  
bonne, Lars Kalson, från Dalsland va en kväll köranes till kvarnen.  
Då han kom i närheten av Bolstad kyrka råkade han ut för gästen.  
På båda sidor om vägen var en skogsdunge, och gästen brukade fara  
tvärs över vägen från den ena dungen och till den andra. Det var  
gubbens avsikt att köra en annan väg för att slippa komma förbi  
det ställe, där gästen hade sin gäng. Men det var så lång omväg,  
så han brydde sig inte om det. Rätt som han då körde, stannade häs-  
tarna och orkade inte dra längre. Han tyckte, att hjulen asade på  
vägen. Så piskade han på hästarna, så kom han ett stycke fram, och  
så stannade hästarna igen. På detta sätt gick det ända tills han  
kom hem. Han visste, att han kunde se gästen och bli fri för honom,  
om han tittade en av hästarna mellan öronen, men han var så rädd,  
så han vågade inte. Gästen brukar ge upp rysliga skratt. Man bru-

Skriv endast på denna sida!

1925

kar i den trakten säga: "Du skrattar, som om du vore gästen."

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

4



1925

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

5

Gengångare.

(Berättad från Slimminge av Anton Andersson.) -

I närheten av Rydsgårds herregård ligger en hög, som heter Galgebacken. Det berättas, att en man, som där blivit avrättad "går igen" och visar sig då utan huvud. Historiens förlopp är följande:

En hovbonde från Rydsgård och hans son voro en dag körande i Ystad på en marknad. Där drucko de sig fulla, och på hemvägen blevo de ovänner och började slåss. Sonen slog då ihjäl sin far, och som straff härför blev han avrättad på Galgebacken. Det är denne, som så ofta har visat sig huvudlös vid Galgebacken, och för den, som ser honom, bådär det dödsfall i familjen.

1925

LUNDS UNIV.  
FOLKMINNES-  
ARKIV

6

Historia om "den onde".

(En händelse berättad från Vattle.) - En man, Spjut, ifrån Vattle hade mycket stor begärelse till kortspel. Han ville spela både natt och dag. En kväll då han satt ensam hemma, kom en man in och ville spela kort med honom. De satte sig att spela, och rätt som det var tappade Spjut en silverpeng på golvet. Han tog då ljuset och kröp under bordet för att leta efter den. Då fick han se, att hans medspelare var luden på benen, och med ens försvann han. Efter den dagen var Spjut aldrig frisk. Han fick en förskräcklig kyla i kroppen och oaktat han tog på sig flera pälsar, kunde han inte hålla värmen. Och aldrig mer blev han frisk, men kortleken fattade han inte mera i sin hand.